

Zestig jaar buitenweken

Voor de 60e maal werd dit jaar een vakantie week voor ouderen gehouden. Zestig jaar buitenweken! Dit betekent dat het begon in 1946. Waarom en hoe?

Na vijf jaar oorlog was de toestand nog niet erg rooskleurig. Door schaarste en vooral ook door de hongerwinter was de gezondheid van velen er slecht aan toe. Zuster G.v.d. Brink, maatschappelijk werkster, in dienst van de Hervormde Gemeente Watergraafsmeer, opperde het idee om met een groep ouderen en gehandicapten op vakantie te gaan. De Diaconie en de toen bestaande commissie "Zusterhulp" wilden in alle opzichten helpen. De wijkverpleegsters waren direct bereid om mee te gaan. Het vervoer ging met een vrachtwagen en de gehandicapten werden vervoerd met een wagen van het Rode Kruis. Later brachten gemeenteleden en niet-gemeenteleden de gasten weg met particuliere auto's tot de touringcar beschikbaar kwam. Maar ook gingen door de oorlog vermoeide huisvrouwen met hun

kinderen tot zes jaar op vakantie. De oudere kinderen werden die week bij pleeggezinnen ondergebracht. Met de blauwe tram gingen de huisvrouwen naar Bentveld. Deze huisvrouwenvakanties zijn doorgegaan tot 1969. Daar het kort na de oorlog was waren nog veel artikelen op de bon. Getracht werd bonnen van winkeliers los te krijgen om iets extra's aan de gasten te kunnen geven. In die tijd was er nog geen AOW en voor sommigen was zo'n vakantie een te hoge uitgave. In die gevallen sprong de Diaconie bij. Op allerlei manieren werd getracht geld te verkrijgen, door inzamelen van oude kranten, verkoop van koek, chocolade, pepermunt, enz. Zelfs koningin Wilhelmina schonk een gift van 500 gulden ! De belangstelling voor de vakantie week werd steeds groter en daarom
(Vervolg op pagina 2)

(Vervolg van pagina 1)

waren er drie weken jaarlijks. Door verschillende redenen liep dit later terug naar twee en tegenwoordig een week.

Van het begin af aan begeleidden predikanten de groepen. Zij gingen voor in de kerkdienst en hielden ochtendbesprekingen, waardoor de week een zinvoller inhoud kreeg.

Wanneer men in de veertiger jaren over ouderen sprak dacht men aan

mensen net boven de 65 jaar. De gasten van toen waren vitaler dan van nu, die in de 80 en 90 jaar zijn. Wij waren te gast in verschillende tehuizen en we noemen de plaatsen Lunteren, Bentveld, Oud-Leusden, Hattem, Schoorl, Driebergen, Noordwijkerhout, Ede, Heerlen, Helvoirt, Garderen en Putten.

De tijden veranderen maar de unieke sfeer van deze buitenweken is gebleven, mede door de inbreng van

de stafleden, die als vrijwilliger meegaan.

Dank aan allen die het mogelijk maakten om zestig jaar met dit werk te kunnen doorgaan.

Sub-Commissie Buitenweken

**Protestantse
Kerkgemeenschap
Watergraafsmeer**

Adres

P/a De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans

Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd

Guus Westra

Avogadrostraat 8 hs

692 29 15

westra230@zonnet.nl

Hervormd

Hugo de Vrieslaan 2

dinsdagen 09.00 - 12.00 uur

665 55 32 (kantooruren)

665 30 35 / 693 78 13

(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer

511 10 71

Hervormde Gemeente

Amsterdam- Watergraafsmeer

461 209 (vrijwillige

bijdragen)

31 628 (giften, etc)

Diakonie Ger. Kerk W'graafsmeer

393 56 23

Diakonie Hervormde Gemeente

Amsterdam-

Watergraafsmeer

462 20 84 of 152 74 04

Meer-Zicht

477 34 00

Kerkblad MeerZicht

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Ditty Peeters

Fraunhoferstraat 27

Henk de Waard

Mendelhof 13-2

Dick Spijker

Laplacestraat 80-1

E-mail:

dickspijker@xs4all.nl

MeerZicht wordt in digitale vorm gepubliceerd op www.kerkdebron.org

**Kopij nummer 12
13 november 2006**

Abonnementenadministratie

Zie: kerkelijk bureau

Een lied in het uur van de dood

Op de laatste zondag van het kerkelijk jaar, dat is 26 november, zullen wij in de kerkdienst de namen noemen van de gemeenteleden die het afgelopen jaar zijn overleden. Wij gedenken hen niet alleen uit eerbewoon, maar ook belijden wij ons geloof met hen die ons daarin zijn voorgedaan. Wij geloven met hen dat de dood het laatste niet is, maar dat God zich zal ontfermen en hen en ons opneemt in zijn heerlijkheid. Het gedenken van de overledenen heeft daarnaast ook het aspect van *Memento mori*: gedenk te sterven. Hoe krachtig, gezond en levenslustig we ons wellicht ook voelen, we zijn zelf ook mensen van de dag. Ieder moment kan voor ons het laatste uur slaan. Gezang 270 is een lied in dit uur van de dood, niet zozeer om het dan te zingen, maar om ons hier en nu daarop voor te bereiden.

In het eerste couplet wordt onze angst voor de dood onder woorden gebracht. De dood is één groot zwart gat, het duistere niets. Wij kunnen ons daar geen voorstelling van maken, maar de dichter gebruikt een beeld dat ons allemaal vanaf onze kindertijd bekend is. Het is alsof wij door de 'donkere straat van de ondoordringbare nacht' moeten gaan. In deze angst kunnen we alleen maar bidden, of de Heer Jezus ons niet wil verlaten, en ons naar zijn land wil leiden. Zoals een kind zijn angst de baas wordt door de hand van een volwassene te pakken, zo leggen wij ons leven, en dus ook het einde ervan, in de hand van de Heer, in het vertrouwen dat Hij het wil bewaren.

Het is niet alleen de onbekendheid die bij ons de angst voor de dood veroorzaakt. Als ons leven ten einde is, ligt vast wat wij hebben gedaan of nagelaten. We kunnen wij daar niets meer aan toevoegen of er van af

doen. In het tweede couplet wordt dat schuld en zonde genoemd, 'als zand aan zee, zo vele'. Paulus zegt, dat de prikkel van de dood de zonde is (1 Kor. 15:56). Daarom jaagt de dood ons zo'n grote schrik aan. Het oordeel over ons leven zal dan worden uitgesproken. Hoe zouden we ons kunnen verontschuldigen voor God? Maar ook nu vindt de dichter troost in Christus, die is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging (Rom. 4:25). Dat is zijn troost in leven en in sterven: 'dat Gij de dood zijt ingegaan voor mij, opdat ik met U leve'.

Het derde couplet markeert de omslag. Dat wij in ons leven maar vooral ook in ons sterven mogen vertrouwen op Gods genade in Christus, stemt tot grote dankbaarheid. Christus heeft zich voor alle tijden met ons verbonden. Deze zekerheid ontleent de dichter ook nu weer aan uitspraken van Paulus. Niets en niemand, ook de dood niet, zal ons kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer (Rom. 8:38). Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn van de Heer (Rom. 14:8). Op leven en dood mogen wij ons met Christus verbonden weten. 'Want wat Gij leeft, dat leef ik nu en sterf ik straks, dan sterf ik U: uw leven is mijn leven'.

In het vierde en laatste couplet moet de aanvankelijke angst voor de dood plaats maken voor vreugde en vrede. In de opstanding van Christus is de macht van de dood definitief gebroken. De dood is niet meer het absolute einde. God spreekt in zijn liefde het eerste en het laatste woord. En ook al kunnen we ons geen voorstelling maken van wat ons na onze dood te wachten staat, de vaste grond van ons vertrouwen

in leven en in sterven is Christus. 'Waar Gij, Heer Jezus Christus, zijt, daar zal ik zijn in eeuwigheid. Ja, ik ga heen in vrede.' In dit geloof gedenken wij op de laatste zondag van het kerkelijk jaar de overledenen. In dit geloof vinden wij de kracht en troost om zelf voorbereid te zijn op het uur van de dood, wanneer dat voor ons aanbreekt.

B.A. Venemans

Mensen

Woord van dank

Dhr. J. Kok verblijft al zes jaar in het Eduard Douwes Dekkerhuis, waar de verzorging goed is. Hij is erg ziek geweest maar op het moment waarop ik dit schrijf weer aan de beteren-de hand. In zijn moeilijke levenssituatie vindt hij steun bij zijn blijmoedige geloof en karakter, niet minder ook bij zijn echtgenote die al die jaren door hem met volhardende trouw bezoekt. Gemeenteleden die hem bezoeken, schrijven of een kaart sturen bedankt hij langs deze weg. Elke keer wanneer hij post ontvangt, verheugt hij zich.

CHWB

Naar aanleiding van.....

Zondag 8 oktober mocht ik de bijzondere feestelijke kerkdienst in "de Bron" meemaken ter gelegenheid

van het 25-jarig bestaan van het Geuzenborgkoor. Woorden schieten mij tekort om mijn blijdschap en dankbaarheid uit te drukken. Jammer dat het geen T.V.-opname is geworden.

Na afloop heb ik meteen een cassette-bandje besteld om daar mijn man Klaas mee te verrassen en dus zelf ook alles nog eens goed kan beluisteren.

Onder het genot van een kopje koffie vroeg iemand mij: "jullie wonen toch nog steeds in de Fizeastraat in de Open Hof?" Mijn antwoord was dat de Open Hof een ander adres heeft en ook mijn echtgenoot. Er heeft blijkbaar nooit iets in "Meerzicht" gestaan en dat is te betreuren. Mijn man is tot op heden nog steeds belijdend lid van de PKN Watergraafsmeer; is echter ruim drie

jaar geleden in Tabitha op het Ingenhouszhof komen wonen en is per 8 augustus 2006 overgeplaatst naar Amsteldijk 35, eveneens Zorgcentrum Tabitha. Hij woont op appartement 502 en ontvangt graag bezoek (693 8226).

Met vriendelijke groet,

Mw. T. Kattouw-Lub

Zieken

In het OLVG is dhr J.Vos opnieuw opgenomen, maar hij hoopt inmiddels weer thuis te zijn. Al langere tijd worden elders verpleegd: mev. J. de Brave in Drie Hoven, mev. R.J. Breuk in de Ouderenkliniek, dhr F. Hobbelman in Wittenberg, dhr J. van Leeuwen in Flevohof en mev. H.L. Vermeij in Amstelhof.

B.A.V.

Activiteiten

Passage

De afdeling Passage Watergraafsmeer nodigt alle leden en belangstellenden hartelijk uit voor de komende ledenbijeenkomst, die gehouden wordt op donderdag 16 november om 8 uur 's avonds in de kerkenraadskamer van De Bron, ingang Hugo de Vrieslaan 2. Deze avond komt de heer H. J. van Hemert een lezing met dia's houden over: "Oud en Nieuw land".

Namens het bestuur,

G. J. Messink-Kamman

Agenda

- ??Woensdag 8 november 20.00 uur in De Bron: oecumenisch leerhuis, derde avond
- ??Zaterdag 11 november 15.00 uur in De Bron: reünie van (oud-) stafleden van de Buitenweek
- ??Maandag 13 november 20.00 uur in De Bron: vergadering van de kerkeraad
- ??Woensdag 22 november 20.00 uur in De Bron: oecumenisch leerhuis,

vierde avond

??Maandag 27 november 20.00 uur in De Bron: vergadering van het moderamen

??Woensdag 29 november 14.30 uur Curiestraat 18: contactmiddag Mid-denmeer

t Hoeckhuys

Extra activiteiten november 2006

Zondag 5 november: Zondagmid-

daginstuif: 13.30 – 16.00 u

Seniorensoos: gezelschapspelen en klaverjassen.

- vrij entree –

Donderdag 9 en 23 november:

kookcafé : 17.00 – 19.00 u

Mee-eten "wat de pot schaft"- prijs

incl. koffie/thee: € 5.00

vooruit reserveren bij 't Hoeckhuys

Vrijdag 10 november: Bingo met

Henk: 13.00 – 16.00 u

(gratis entree/plankje € 6.00)

Zondag 12 november: Gedichten

bij de thee: 15.30 – 17.00 u

Gezellige gedichtenmiddag o.l.v.

Tonny Hollanders.

Schrijft u ook gedichten? Bij ons kunt u ze voorlezen.

Wilt u eigen geschreven werk ook weleens beluisteren

Als anderen ze voor u voorlezen, kan dat ook.

Donderdag 16 november: Familie-

opstelling: 19.30 – 22.30 u

(systemisch werken) € 6.00 per avond, incl. koffie/thee.

€ 12.00 indien een persoonlijk

thema/probleem wilt inbrengen.

uitgebreide folder en aanmeldingen

bij 't Hoeckhuys

Zondag 19 november: Filmconcert

Willeke Alberti: 14.00 – 17:00 u

Indrukwekkend concert op groot

scherm! Entree € 1.00

Vrijdag 24 november: Henk's Sin-

terklaas Bingo: 13.00 – 16.00 u

(gratis entree/plankje € 6.00)

Fizeastraat 3,

1097 SC Amsterdam

462 33 53

thoeckhuys@openhof.nl

www.openhof.nl

Goede-doelenmarkt in de Martelaren

Zondag 26 november viert de katholieke kerk het feest van Christus Koning, de afsluiting van het kerkelijke jaar.

Vieren we Christus Koning, dan vieren we een koningschap van een Heer die niet met pracht en luister is bekleed, maar met de lompen van hen die in lompen zijn gehuld, hopend op een beter bestaan. 'Ik had honger en gij hebt mij te eten gegeven. En alles wat ge gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders, hebt gij aan Mij gedaan.' Voor de derde keer organiseert de Martelaren op het feest van Christus Koning een goede-doelenmarkt. Er zijn stands van onder andere

Amnesty International, de wereldwinkel, ATD- de vierde wereld, Unicef, Malawi, Oeganda, Soedan, Lourdes, de Zonnebloem, de Linnaeus Soos en wie weet nog meer. Om 12.00 uur is er een optreden van het Kinderkoor en om 13.00 uur is er nog meer muziek. Er is volop gelegenheid kerstkaarten te kopen, maar ook kaarsen, adventskalenders, martelarenwijn, kerststukjes en andere leuke dingen voor de feestdagen.

De markt is geopend van 11.30 tot 14.00 uur.

Loopt u gerust even binnen. U bent van harte welkom.

Vacature- bank

Oproep van het college van Kerkrentmeesters. Welke dame of heer wil, ingaande januari 2007, eens per maand de taak op zich nemen het verslag te maken van de vergadering van het college. Inlichtingen worden gaarne verstrekt door dhr. De Waard (665 7289).

Oproep!

Beste gemeente, het is mij, door mijn conditie, niet langer mogelijk om de vrijwillige gift voor de Elisabethbode op te halen. Het gaat om ca. twintig adressen, met name aan de Von Liebigweg en de Zwaardemakerstraat.

Twee maal per jaar bezocht ik de mensen, deels randkerkelijken, en maakte ook even een praatje. Een bezoek doet de mensen goed, merkte ik en zo werkte het wederkerig ook op mij.

De Elisabethbode, die door Jaap Zijp wordt verspreid, heeft tenslotte een evangelische boodschap.

Helaas moet ik van dit fijne werk, wat ik van mijn ouders heb overgenomen, afscheid nemen.

Ik hoop dat iemand het weer van mij over wil nemen.

Joke Kiel
642 1890

Postzegels

Hebt u al uw brieven en kaarten voor ons bewaard? Ik kom niet veel tegen in de kastjes naast de kerkdeuren, maar ik heb geduld, want wat niet is kan komen zei mijn vader. Uw vakantiekaarten, telefoonkaarten en brieven, postzegels, alles kunt u bij mij kwijt. En kunt u ze niet brengen dan kom ik ze wel bij u halen. Bel gerust en ik ben tot uw dienst. Bij voorbaat dank namens "Kerk in Actie".

Louis Robert
Zwaardemakerstraat 59
694 1473

Bot- ontkalking

Botontkalking, voorkomen en behandelen

Dit thema komt aan de orde op de ledenbijeenkomst van de Protestantse Christelijke Ouderenbond PCOB, afdeling Oost/Watergraafsmeer.

Sandra Kranenburg van de educatieve instelling REMEDICA zal aan de hand van een diaprojectie en een uitgebreide mondelinge toelichting alle aspecten van deze aandoening behandelen. Ook krijgt u de gelegenheid om vragen te stellen.

Verleden jaar was er ook een lezing over dit onderwerp, maar inmiddels zijn er nieuwe ontwikkelingen op dit gebied en die willen wij u niet onthouden.

Deze bijeenkomst wordt gehouden op woensdag 15 november in kerkelijk centrum De Bron. Inloop 13.45 uur, aanvang 14.00 uur. Van harte uitgenodigd, ook niet leden.

Wat is in deze tijd de positie van christenen in het publieke domein? Strijdbaar of lijdzaam? Die vragen staan centraal in het op 9 oktober gepresenteerde boek Strijdbaar of lijdzaam. De positie van christenen in het publieke domein, dat bij het elfde lustrum van de reformatorische studentenvereniging CSFR is verschenen.

Oude vormen bieden kerk geen toekomst

Bij de presentatie ervan, gisteren in de Christus Triomfatorkerk in Den Haag, maakten oud-minister Piet Hein Donner en scriba Bas Plaisier van de Protestantse Kerk in Nederland duidelijk dat terugkeer naar oude vormen van kerk-zijn geen toekomst biedt.

„Ik betwijfel of de toekomst van het christendom ligt in een terugkeer naar oude vormen of in het bewust streven naar een eigen cultuur”, zei Donner. „Het is de wijze waarop de islamitische fundamentalisten zich afzetten tegen het moderne; dat is weinig vruchtbaar. We kunnen de geschiedenis niet tegenhouden of terugdraaien.”

Het moderne is voortgekomen uit het christelijke denken in Europa. Secularisering doet zich vooral in Europa voor; elders groeit de kerk. Hier dreigt de ontkerkelijking zich vast te zetten „omdat er een generatie opgroeit die niets meer weet van het christendom; die Kerstmis alleen associeert met een boom en cadeau's, en Pasen met eieren”, aldus de oud-minister.

Vergemeensering

Plaisier drukte het zo uit: de kerk en de christelijke organisaties moeten het idee opgeven dat zij de stem van de meerderheid vertolken of het verlangen van die meerderheid vorm kunnen geven. Dat leidt onherroepelijk tot vergemeensering van het christelijke en vervaging van de eigen identiteit.

„Dat houdt ook in dat we afscheid moeten nemen van de vormen die het gereformeerd protestantisme in de afgelopen eeuwen gekenmerkt hebben. Enerzijds de Hervormde

lijn: met de idee volkskerk te kunnen zijn, die de staat kan aanspreken op een latent geloof in de God van de bijbel en die door haar invloed op de zogenaamde algemene organisaties vernieuwing van het volksleven kan bewerkstelligen. Anderzijds ook afscheid van het Gereformeerde/ Kuyperiaanse idee dat de kerk via haar leden en vooral via de christelijke organisaties het evangelie gestalte kan geven. Deze organisaties veralgemeniseerden en kozen voor een identiteit waarin het christelijk geloof een van de vele inspiratiebronnen werd. Kerk en geloof kwamen steeds meer op afstand”, aldus Plaisier.

De PKN-scriba pleitte voor een kerk waarin vanuit een diepe verworteling in het woord van God nagedacht wordt over de problemen van de huidige maatschappij. Daarom is meningsvorming in de gemeenten van groot belang; gesprek, debat en vooral de gezamenlijke toewijding aan de zaak van Christus in woord en daad. „De kerk dienst opnieuw ernst te maken met datgene waartoe ze geroepen is: de verkondiging van het evangelie. Dat moet leiden tot een sterker bewustzijn van de eigen identiteit van de kerk. Daartoe behoort in ieder geval het bewustzijn dat de kerk een traditie vertegenwoordigt die op bepaalde gebieden haaks staat op onze werkelijkheid. Het woord van God opent ons de ogen voor al die dingen in onze werkelijkheid die niet OK zijn.”

In de jaren zestig van de twintigste eeuw heeft de kerk zich vooral gezien als de alternatieve

samenleving. Jezus Christus is niet alleen de Heer der Kerk, Hij is de Heer van de wereld. De komst van het Koninkrijk van God en de vooruitgang van de moderne westerse beschaving werden met elkaar vereenzelvigd. Plaisier zei er diep van overtuigd te zijn dat hierdoor de secularisatie en de ontkerkelijking geweldig werden versterkt. Door die vereenzelving waren de kerk, de verkondiging, ja God zelf overbodig geworden. Die vorm van activisme wees Plaisier af. De kerk moet volgens hem ook niet kiezen voor een lijdzame houding.

Deuren openen

Donner riep de christenen op zichtbaar en aansprekend te zijn. Dat zijn zij niet als zij vooroordelen over geloof bevestigen, namelijk door vast te houden aan het verleden en door afwijkend gedrag. „Onze opdracht is missionair. Het gaat erom de deuren te openen voor wie vastzit in de tegenspraak van de moderne tijd, niet om ons er voor af te sluiten.”

Samenleven vergt vertrouwen; en dus traditie, gemeenschappelijke waarden en normen. De moderniteit heeft geen antwoord op vragen als moderne genetica en technologie. De maatschappelijke relevantie van het christendom ligt volgens Donner hierin dat op dergelijke en soortgelijke vragen aansprekende antwoorden worden gegeven. „Dat lukt maar matig. We hebben de Bijbel begrijpelijk gemaakt voor de meest primitieve volken, maar falen vaak om de boodschap in onze tijd relevant te maken.”

Maatschappelijke betrokkenheid is nodig, zei Donner. Daarbij moeten we drie verzoeken weerstaan. De eerste is dat het alleen om 'brood' gaat: het risico van de sociale strijdbaarheid. De tweede is als we denken dat we ons afzijdig kunnen houden, ook als de samenleving de verkeerde kant opgaat: de verzoeking van sociale lijdzaamheid. De derde en zwaarste verzoeking is als we denken dat we het Koninkrijk met overheidsmacht kunnen realiseren.

De toekomst is niet maakbaar, aldus de oud-minister. Zij is de onbedoelde uitkomst van vele beslissingen die met andere oogmerken worden gemaakt. Gemeenschappelijke opvattingen, normen en waarden zijn dan mede bepalend voor de richting waarin de maatschappij zich ontwikkelt. Dan wordt de loop der dingen mede bepaald door inzet, ethiek en idealisme; of geloof, hoop en liefde. We zullen moeten deelnemen aan het publieke debat, vanuit een

levensbeschouwelijke achtergrond. „Dan heb ik het niet over het spreken van de kerk tot de politiek, maar over het spreken van een ieder van ons in de dagelijkse praktijk.”

Dirk Visser

*Overgenomen in verkorte vorm uit
Friesch Dagblad
10 oktober 2006*

Preek in naburige kerk

In een preek gehouden op 1 oktober in een naburige kerk is onder meer het volgende gezegd.

Ik ontving een email van een predikant in een naburige kerk. 'Bijgaande tekst zal je interesseren', schreef hij. Het was de preek die hij afgelopen zondag (24 september) in zijn kerk hield. Het ging over een wijze keizer, Paleologus geheten, die rond 1400 behalve verdediger van Constantinopel ook theoloog was.

Het was deze keizer, die de paus citeerde in Regensburg. Wij hebben alleen die ene zin gehoord. ('Laat mij zien wat Mohammed voor nieuws heeft gebracht en je zult er alleen slechte en onmenselijke dingen vinden, zoals zijn gebod om het geloof te verspreiden met het zwaard') Ik vertel u nu meer over wat de paus

citeerde. 'God' zegt de keizer, 'houdt niet van bloed'. Ja, hij gaat nog een stap verder: geloof verdraagt zich niet met 'geweld en dreigementen'. Einde citaat.

De predikant noemde de paus dapper. Een man met een scherpe blik. Hij zei: de meeste mensen zijn steekblind voor wat er gaat gebeuren. Ze houden niet van slecht nieuws. Ze hebben van die mooie idealen. Die willen ze niet verstoord zien. Ze willen ook de onrust niet in hun leven die een scherpe blik veroorzaakt of ze beschikken gewoon niet over een scherpe blik omdat ze nooit geleerd hebben zo te kijken naar wat er gebeurt. Zo zijn de meeste mensen, bijna alle mensen.

Benauwend

De bedrivers van het kwaad varen er wel bij. Waarom zagen wij en onze ouders niet of te laat aankomen

wat er in de Tweede Wereldoorlog is gebeurd?

Straks luidt de vraag – als er nog vragenstellers zijn – : waarom zagen we niet of te laat aankomen wat er in de Derde Wereldoorlog is gebeurd? De paus ziet een groot gevaar. Godsdienst mag geen zaak zijn van geweld, van het zwaard, van vervolging en onderdrukking. Het christendom was dat geworden, toen het staatsgodsdienst werd, maar wat heeft die andere religie gebracht? Toen kwam dat gewraakte citaat. De paus had volkomen gelijk. 'Hij had veel meer gesteund moeten worden', zei ook Barroso, de voorzitter van de Europese Commissie.

Ingezonden bericht

Uit de kerkenraad

De kerkenraad kwam weer bijeen op 9 oktober.

Er worden nog steeds wat puntjes op de i (ie) gezet voor wat betreft onze plaatselijke regeling ten aanzien van de aanstaande fusie per 1 januari 2007. De definitieve besluitvorming zal in de kerkenraadsvergadering van december plaats vinden. De kerkenraad heeft, onder algemene kennisgeving, in de dagbladen Trouw (landelijk) en Het Parool (plaatselijk) van 11 oktober een advertentie geplaatst, waarin kennis wordt gegeven van de voorgenomen fusie. We willen als gemeente aan de fusie een feestelijk tintje geven.

Hoe en wanneer, daarvan wordt U te zijner tijd op de hoogte gesteld.

Een deel van de liedboeken verkeert in slechte staat. Zij worden geselecteerd op bruikbaarheid. De slechte exemplaren worden apart gezet, zodat zij uit het reguliere gebruik verdwijnen.

Naar aanleiding van een brief van de Stadsdeelraad waarin op grond van controle van de naleving van de vergunning en brandveiligheid van ons kerkelijk centrum is geconstateerd dat de zolder onvoldoende vluchtwegen heeft, is besloten dat in verband met het jeugdwerk aan het college van beheer (op hun advies) en de

jeugd(leiding) gevraagd wordt te gaan spreken over een andere goede ruimte voor de bijeenkomsten van de jeugd.

Aan het slot van de vergadering werd melding gemaakt van het feit dat ons kerkenraadslid Henk den Hoedt de halve marathon zou lopen. Inmiddels kan ik U melden dat enkele kerkenraadsleden hem bij het passeren van onze kerk lof en moed toezwaaiden. Wellicht zit er een volgende keer een hele marathon in. U bent weer op de hoogte. Met vriendelijke groeten,

Ada van Ruller

Een zoen op de preekstoel

Dit is niet het begin van een spannend domineesromannetje, maar een zinnetje dat bleef hangen bij het interview met ds. Douwe Wouters. Wij, Hetty Peereboom en ondergetekende, beiden lid van de 'Classicale Commissie pastorale zorg van hen, die leven met een verstandelijke beperking, en hun ouders', (verder 'de werkgroep' genoemd) waren op bezoek in Huizen bij de familie Wouters. De reden van dit bezoek is dat eind november 2005 ds. Wouters zijn werk als voorzitter van de werkgroep heeft neergelegd. "Ik ben 11 jaar aftredend geweest...!" Dit afscheid is een goede gelegenheid om hem te interviewen over zijn activiteiten binnen de werkgroep. Zodra de eerste vraag is gesteld, blijkt dominee Wouters bijna niet meer te stuiten.

Enthousiaste en ontroerende verhalen komen boven:

"Eind zeventiger jaren was het. Tijdens een kerkdienst in de toenmalige Emmakerk, nu De Bron, in de Watergraafsmeer. Ik ben midden in de preek. Staat er opeens een vrouw van rond de vijftig jaar op. Komt naar boven op de preekstoel, gaat tussen de microfoon en mij in staan..... Slaat haar armen om mij heen en geeft me een zoen. Loopt weer vervolgens weer naar beneden en gaat op haar plekje zitten...".

Wat doet dat met U?

"Veel, ik reageer spontaan, gelach in de kerk en de dienst gaat gewoon verder....

Weet je, ik heb altijd makkelijk toegang tot mensen, ook mensen met een verstandelijke handicap. Ik heb altijd plezier met ze. Ik heb grote behoefte aan contact via de ogen van mensen. Voor een dienst doe ik altijd keurig mijn huiswerk. Maar ik ben op de preekstoel liever mijn papieren waar de preek op staat kwijt, dan dat ik het oogcontact met de mensen kwijt ben. Waar ik toegang kan vinden bij en met mensen, daar

heb ik het niet zo moeilijk. Een theoretisch verhaal houden kan ik niet zo goed. Maar juist de mensen stimuleren mij, juist zij! Mensen met een handicap of drugsverslaafden, de thuis- en daklozen. Hier in Huizen ben ik ook weer actief betrokken bij een opvanghuis. Van daaruit stimuleren we dat er ook in Huizen een voedselbank komt".

Wanneer bent u actief geworden binnen de werkgroep?

In 1970 ben ik gevraagd om mee te werken aan aangepaste diensten voor en met gehandicapten. Het

initiatief lag bij een werkgroep van de Emmakerk. In deze kerk was één keer per twee maanden een aangepaste dienst. Dus altijd een dienst op een centrale plek. Deze werkgroep is uitgeroeid tot een Classicale Commissie, waardoor het werk een breder draagvlak kreeg. De intentie hiervan was dat dit lokale initiatief overgenomen zou worden door de andere wijkgemeenten, zodat er in de wijkkerken ook aangepaste diensten georganiseerd zouden worden. Dat is nu ook het geval. De centraal georganiseerde kerkdiensten zijn teruggebracht tot de

Kerstdienst en de dienst ter afsluiting van het seizoen. Dus ik deed in eerste instantie alleen een paar speciale diensten. In 1991 werd ik gevraagd om voorzitter van de werkgroep te worden. Dat heb ik ook gedaan omdat ik het werk van deze werkgroep een warm hart toedraag. Bovendien maakte het jaar daarop gebruik van de mogelijkheid om als wijkpredikant met de VUT te gaan en beschikte ik toen over meer vrije tijd. In 1994 verhuisden wij naar Huizen. Ik dacht toen: dit is een goed moment om te stoppen met dit stukje vrijwilligerswerk. Er zijn eindeloos veel pogingen ondernomen om een nieuwe voorzitter te vinden, maar helaas mislukte dat steeds. Daarom zei ik al eerder: ' ik ben 11 jaar aftredend geweest...'

Wat deed u als voorzitter van die werkgroep?

"Het werk van de vrijwilligers stimuleren en waar mogelijk begeleiden. Gespreksgroepen heb ik nooit begeleid, dat wordt nog steeds gedaan door een aantal vrijwilligers, soms in samenwerking met een wijkpredikant. Wel kwam in de vergadering van de werkgroep de thematiek aan de orde. Daar spraken we dan uitvoerig over. Ook individueel pastoraat deed ik wanneer het op mijn weg kwam, bijvoorbeeld naar aanleiding van een ontmoeting in een kerkdienst die ik leidde. Mijn kracht ligt erin om mensen, die sociaal en psychisch kwetsbaar zijn, te ont-

moeten en te stimuleren. Ik krijg makkelijk toegang tot hen. En dat is wederkerig..."

Daarom die baard?

"Ja!!!! (hartgrondig). Dat is één van mijn tools! Een stukje van mijn herkenbaarheid. Ze kennen me nog allemaal. Laatst liep ik in de stad, bij de Beurs van Berlage, kom ik een oude bekende tegen uit de Regenboog en die zegt: je kent me nog hè? Ik ken de mensen niet van naam, maar ik heb wat met henkijk hen in de ogen".

Is dat vertrouwen op uw intuïtie en weten dat dit zo'n uitwerking heeft?

"Ja, dat geloof ik wel. Mensen hebben een uitstraling en daar ben ik zeer gevoelig voor. Ik geef hen mijn vertrouwen en dat blijkt meestal wederkerig te zijn".

In het vuur van zijn verhaal vertelt ds. Wouters nog een ontroerend voorval dat hem overkwam tijdens een aangepaste kerkdienst:

."tijdens de preek krijg ik een ontzettende prikkelende hoestbui. Het gaat maar niet over. Mijn stem verdwijnt bijna en in de kerk begint iedereen ongemakkelijk te schuifelen op zijn stoel. De spanning stijgt. Hoe loopt dit af?

Vooraan zit een verstandelijk gehandicapte vrouw en zij zegt hardop: 'Hé, neem dit maar dominee...' en zij komt mij een dropje brengen. Dit was ook het enige juiste wat moest gebeuren. Wat misschien ie-

dereen in de kerk dacht, maar niet deed, dat deed deze mens. Prachtig toch....!"

Ja, inderdaad prachtig.

"Dat is nou de kern: het raakt je ziel! Ik word door deze mensen meer geroerd dan door anderen".

Hebt u wat betreft de Classicale werkgroep nog ideeën voor de toekomst?

"Jawel, eigenlijk 2 dingen.

Contact met de wijkgemeenten gaan leggen om zo vrijwilligers te stimuleren gezinnen te bezoeken waar een gehandicapt kind of volwassene woont. Ook stimuleren gespreksgroepen te organiseren in de wijkgemeenten. Belangrijk is ook dat de contacten met de tehuizen worden vernieuwd.

En vooral: blijven geloven en vertrouwen "God houdt zijn kerk in leven, dat gaat door alle tijden heen!!!"

Ds. Wouters, heel hartelijk bedankt voor uw inzet en geestkracht! Vrede en Gods Zegen voor de toekomst gewenst.

*Marja van Gaalen-van Veen,
voorzitter van de Classicale Commissie*

Hebt u naar aanleiding van dit interview vragen over het werk van de commissie, of wilt u mee gaan doen als vrijwilliger, mail dan naar marjavangaalen@planet.nl of bel 023 565 7743.

Zangers m/v gezocht

Jong en fris koor in Amsterdam is op zoek naar enthousiaste zangers. We zoeken nog naar sopranen, tenoren en bassen. Wat hebben we als koor te bieden:

??op dit moment 15 enthousiaste leden met een gemiddelde leeftijd van net boven de 30. Jong en dynamisch dus.

??een niet minder enthousiaste en gedreven dirigent in de persoon van Rienk Blom. Hij studeert momenteel orgel en doet koordirectie als bijvak aan de Hogeschool voor

de Kunsten Utrecht.

??een fijne repetitieruimte: we repeteren altijd op donderdagavond in de Oosterparkkerk in Amsterdam. Er is koffie en thee. Voor alle duidelijkheid, het koor is niet van de Oosterparkkerk.

??we zingen interessant repertoire, van het meest uiteenlopende soort: van middeleeuws tot 21e eeuws. Kerkelijk repertoire voert de boven- toon, maar we zullen ook zeker wereldlijke stukken doen.

??jaarlijks minimaal één concert,

maar zeker niet elke maand. We houden het overzichtelijk en ontspannen. Misschien kunnen we met hoogtijdagen aan een kerkdienst meewerken.

Ben jij enthousiast, beschik je over een frisse stem en houd je van zingen, neem dan contact op met de dirigent. Zijn email adres is: rh-blom@gmail.com. Bellen kan ook: 020-66 33 156 of 06-48 80 58 40.

Rozen uit Nes Amim, een waar gebeurd verhaal

Onlangs deed het bericht de ronde dat het voortbestaan van Nes Ammim

in gevaar dreigde te raken. Het is een christelijke nederzetting ten noorden van Israël, waar de gasten sinds de oorlog met Hezbollah wegblijven. Schrijver van onderstaand artikel heeft daar op deze unieke kibboets mogen werken en leren. Mijn verhaal gaat terug naar februari 1981. Het werk dat ik voor Nes Amim deed, bestond uit het vervoeren van rozen door Israël. De rozen werden in de kibboets en op andere plaatsen gekweekt voor de export naar o.a. Nederland. Na ca. een maand diverse werkzaamheden te hebben verricht in de rozenkwekerij, mocht ik alleen met de vrachtauto rozen ophalen en vervoeren naar Ben Goerion Airport. Eerst werden de rozen van Nes Amim ingeladen en dan reed ik naar andere kibboets in om ook daar gekweekte rozen op te halen. Het was prachtig om op deze manier rond te rijden door Israël. Ik genoot hier echt heel intens van. Gedurende het rijden dwaalden mijn gedachten wel eens af naar bijbelse verhalen. Dat denken moet je tijdens het rijden eigenlijk niet ál te veel doen. Zonder dat ik er erg in had reed ik met mijn gedachten bij de verhalen van Simson die in dit gebied een gevecht met een leeuw aanging, een afslag voorbij. Dat was even balen, want ik moest langs een kibboets om rozen op te halen. Dus moest ik terug. Wat gestrest door de tijdsdruk, besloot ik ter plekke te ke-

ren. De weg naar Afula was niet al te druk, het zal wel lukken. Nou niet dus... ik reed te ver achteruit de weg af, met het gevolg dat de achterwielen van de vrachtauto wegzakte in de berm die drassig was geworden door een regenbui.

De vrachtauto stond muurvast en met geen mogelijkheid kon ik hem eruit krijgen. Wat moest ik doen? De rozen moesten wél voor een bepaalde tijd op het vliegveld zijn. Ik zat met mijn handen in het haar. Het geheim van de kracht van Simson zat in zijn lange haren. Had ik maar zoveel kracht om de auto even op te tillen en weer op de weg te zetten. Leuk bedacht, maar mijn spierkracht bleef op een normaal menselijk niveau.

Wat nu? Ik bedacht dat ik het beste naar Afula kon liften om daar te proberen een kraan te regelen. Maar het zat me niet mee. De weinige auto's die langskwamen reden allemaal door. Zomaar spontaan kwam er een soort schietgebedje in mijn gedachten. Het was een gebed van maar twee zinnen: Heer, bestaat er in dit land van 14 het land van Abraham, Izaäk en Jacob, nog zoiets als een „Barmhartige Samaritaan?“ Iemand die voor mij stopt en mij meeneemt naar Afula om daar op de een of andere manier hulp te zoeken?' Toen gebeurde er iets wat ik nooit meer zal vergeten. Er kwam tot mijn grote verbazing een oude krakke-

mikkige vrachtauto vanuit de richting Afula, terwijl ik juist op een lift zat te wachten in de andere richting. In de vrachtauto zat een oude, vriendelijke Arabische chauffeur.

Hij had al lang begrepen wat mijn probleem was en stopte. Wat de taal betreft, werd al snel duidelijk dat de man mij niet kon verstaan en ik hem nog minder; maar met gebarentaal hij wees naar een kraan op zijn oude wagen- begreep ik wat hij bedoelde. De achterkant van onze truck werd met een dikke ketting vastgemaakt aan de kraan van de oude vrachtauto. Met de kraan hees de Arabier de achterkant van onze truck omhoog zodat ik in de derde versnelling weer het asfalt op kon rijden. Geweldig, zo'n gebedsverhooring! Dat God zelfs naar zulke kleine schietgebedjes luistert, had ik niet kunnen bedenken. Geweldig dat deze vreemde man zomaar uit medemenselijkheid een wildvreemde uit zijn benauwde situatie wilde helpen. Hij wilde ook niets hebben voor zijn hulp. We wensten elkaar nog wel "Shalom" toe en vervolgden ieder onze eigen weg. Het vervolg van mijn rit verliep prima; de resterende rozen heb ik nog kunnen inladen en de hele vracht was op tijd op het vliegveld.

*Overgenomen uit:
Weekblad "Visie"*

**Verslag van de vakantie week voor ouderen vanuit de Protestantse
Kerkgemeenschap Amsterdam – Watergraafsmeer
Van zaterdag 2 - 9 september 2006 in 't Hof van Putten te Putten (Gld.).
Het thema van de week was "Het geluk zit in een klein boekje". 29
gasten en negen stafleden namen aan deze week deel, waaronder twee
verpleegkundigen, die elkaar in de loop van de week aflosten en een
predikant.**

Zestigste Buitenweek

't Hof van Putten is zeer geschikt voor onze groep: mooie slaapkamers, waarvan een gedeelte op de eerste etage per lift bereikbaar is, eigen recreatiezaal met terras en een eigen eetzaal, goede keuken en een directie en personeel die op allerlei manieren voor ons klaar stonden.

De heren J. Verbeek, B. van Raalte heen en de heren G. Westra en C. Kranstauber terug, hebben zoals altijd weer met een busje het vrachtvervoer verzorgd.

Het was een week met prachtig weer. Elke dag hebben wij kunnen wandelen of op het terras gezeten om te genieten van de zon.

Ook dit jaar hielpen vrijwilligers uit Putten ons met het rijden van de rolstoelen tijdens de wandelingen.

Programma

Zaterdag 2 september. Ons vertrek vanaf De Bron verliep goed. Iedereen was prachtig op tijd. Met 29 gasten en drie stafleden gingen we op weg.

In Putten werden we door de kwartiermakers in een prachtig versierde zaal (vanwege het jubileum) opgewacht met een heerlijk kopje thee of koffie, wat ons best smaakte na zo'n reis. Ondertussen werd onze bagage naar onze kamers gebracht. Het weer was goed, er kon gelijk een kleine wandeling gemaakt worden om de omgeving te verkennen.

Het eten om half zes smaakte verrukkelijk. Een ieder had het naar z'n zin, al was het nog even zoeken naar de weg in het huis.

Tijdens de kerkdienst op zondag en bij de dagopeningen kwam ds. Ab Venemans terug op het weekthema naar aanleiding van de zaligsprekin-

gen in Mattheus. Vandaag sprak hij over, Zalig de armen van geest want hunner is het koninkrijk der hemelen of gelukkig wie nu nog klein gehouden worden want hun tijd komt, Math. 5:3. Met een verhaal erbij uit het boekje "Omgekeerde Gelukwensen" van Karel Deurloo en Karel Eijkman. Vandaag het verhaal van "Alena's ezeltje".

Na de dienst was er koffie met gebak, waarop ter ere van het jubileum een '60' op stond. Op maandag maakten we 's morgens een bus-tocht Deze werd ons door de directie van 't Hof van Putten aangeboden in verband met ons jubileum. Een prachtige tocht door de polders met een koffiestop in Harderwijk.

Dinsdag een dagtocht naar de Cactus Oase van Annie Cactus in Ruurloo in de Achterhoek. Het was zeker een oase, een prachtige, mooi ingerichte kas met brede paden, zodat iedereen zelf op pad kon om de wel 3000 verschillende cacteeën te bewonderen. De goed verzorgde lunch werd gebruikt in Vorden en in Loenen hadden we een theestop. Allemaal hebben we genoten van deze mooie tocht en na thuiskomst wachtte ons weer een heerlijk diner.

Woensdag marktdag in Putten. De vrijwilligers kwamen ons ook nu 's morgens helpen, zodat iedereen die dit wilde mee kon om te winkelen. 's Middags een mooie wandeling door Putten en over de heide.

Donderdag Prachtig weer. Er is deze dag dan ook weer veel gewandeld en van de zon genoten. 's Avonds bij het diner stond er in de vorm van een cocktail een mooie kaars bij ons bord, versierd met een vlaggetje. Deze zelf gemaakte verrassing werd ons aangeboden door iemand die de

Buitenweek goed gezind is. Iedereen was erg blij met dit cadeautje en aardige geste.

Vrijdag. Ook nu was het weer goed en na de dagopening kon ook vandaag weer het terras volop gebruikt worden. Er is ook gewandeld en gewinkeld, een voordeel is dat we vlakbij het centrum van Putten logeren. 's Avonds stond er een geweldig diner op ons te wachten ter ere van ons jubileum. De kok van 't Hof van Putten had geweldig zijn best gedaan om ons iets goeds te presenteren; iets waarin hij volgens ons prima is geslaagd. Vooral het lopend dessert met brandende vuurwerksputters: grandioos. Van diner en het dessert werd dan ook volop gesmuld.

De avonden

De avondprogramma's waren afwisselend.

Zaterdag. In de toespraak werd iedereen welkom geheten en werden de huisregels en de praktische zaken doorgegeven. Daarna de staf voorgesteld. Vervolgens kon het programma beginnen met het kennismakingsspel. Puzzelen: aan de hand van tekeningen moesten jeugd- en kinderliedjes gevonden worden. Gelachen en gezongen werd er om de juiste tekst te krijgen. Voor de winnende groep was er een klein prijsje. Na nog een drankje te hebben gedronken, ging iedereen naar bed. De eerste dag was voorbij.

Dhr. Klaas Visscher trad zondagavond op met een muzikaal programma. Het was een fijne uitvoering waar de gasten van genoten, zeker bij de liedjes die zij mee mochten zingen.

Maandagavond kwamen de dames

Gerards en Wilders met een dia-klankbeeld "Van Laag tot Hoog", van de zee tot op de toppen van de bergen. Een fijne avond met prachtige opnamen, gedichten en muziek. Dinsdagavond. Omdat we zondagmiddag al bingo hadden gespeeld, werd deze avond gevuld met het spelen van spelletjes, het voorlezen van verhalen en gedichten en een quiz. Ook enkele gasten leverden hun bijdrage aan deze avond. Woensdagavond stond er bloemschikken op het programma. 's Morgens om zeven uur stonden we al op de markt om bloemen te kopen, tevoren waren in Amsterdam al bijmateriaal en mooie schaaltes ingekocht. Met veel plezier nam iedereen

deel aan het bloemschikken. Diverse foto's werden van het eindresultaat gemaakt. Het mooie bakje, bedoeld als aandenken aan dit jubileum en aan deze week, kon met het opgemaakte stukje mee naar huis worden genomen. Toneel werd er op donderdagavond gespeeld. De heer Oud bracht met veel verve twee éénakters ten tonele die speciaal geschreven zijn voor ouderen: "De gasafsluiter" en "Ik niet". Een geweldige avond waar iedereen van genoot. Het shantychor "Vier maar niks" bracht op vrijdagavond een wervende show met prachtige liederen en verhalen. In de pauze werden we getraakteerd op een drankje en hapjes.

Zaterdag, helaas het einde van een fijne en mooie week, waar we ook steeds weer werden herinnerd aan het zestigjarig jubileum. Om elf uur werden we weer bij De Bron verwelkomd door familie en gemeentelieden. Een week waar we graag met goede herinneringen aan terugdenken!

*Ab Venemans, Geertje de Jong,
Margo Kiks, Nellie Beekman, John
en Dolly Claassen, Tonny Glastra,
Wil van Veeren, Nel Westra en
Emmy Jansen.*

Diensten

Zondag 5 november 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Nevendienst: Ria van Gerven en Petra Bloem
Tienerdienst: Harda en Henk
Crèche: Ellen Van
Collecte: zending

De Open Hof, 10.00
Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Ab Venemans

Vrijdag 10 november 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 12 november 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Crèche: Linda Schol
Collecte: eigen jeugdwerk

Vrijdag 17 november 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 19 november 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Geen Nevendienst
Tienerdienst: Zolderavond Harda en Henk
Crèche: Yolande Roest
Collecte: ouderenwerk

Vrijdag 24 november 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 26 november 2006

Herdenking Overledenen
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Nevendienst: Tanja Claassen en Hetty Peereboom
Geen tienerdienst
Crèche: Dirma te Ronde
Collecte: algemeen kerkenwerk

Zondag 3 december 2006

Eerste Advent
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Nevendienst: Joukje de Graaf en Petra Bloem
Tienerdienst: Harda en Henk
Crèche: Frank de Graaf
Collecte: kerstattenties

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Pastor M.A. van Gaalen - van Veen

Vrijdag 8 december 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 10 december 2006

De Bron, 10.00
Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Crèche: Marjo Hobbelman
Collecte: bijdragen instellingen